

Τρίτη νωρίς το απόγευμα, με ήλιο που ενίοτε κρυβόταν πίσω από βροχερά σύννεφα. Στα χίλια μέτρα υψόμετρο, κτηνοτροφικό χωριό που πριν μια πενταετία υμνήθηκε από το διαδίκτυο με λόγια παχιά, όσο και άστοχα.

Φιλόξενο και ευγενές το ηλικιωμένο ζευγάρι που φροντίζει το «Κρεοπωλείον – Ψησταριά».

Δίπλα από την είσοδο του WC, έτσι έγραφε στην πόρτα, μαυρόασπρη φωτό, διαστάσεων 17 επί 24 εκατοστών, σε κάδρο παλιό. Εικονίζονται ένοπλοι πολίτες και χωροφύλακες. Άλλοι συνοφρυωμένοι, άλλοι αυστηροί, όλοι αγέλαστοι. Τα όπλα αναδεικνύονται, προτεταμένα και δηλωτικά.

Είναι σαφές, πως η εικόνα μας έρχεται από τα εμφυλιακά ή τα πρώτα μετεμφυλιακά χρόνια. Σε εκείνη την δίνη των γεγονότων της ζοφερής σύγκρουσης που χώρισε τον τόπο. Μάυδες ή άνδρες των Ταγμάτων Εθνοφυλακής Αμύνης. Σε μια πολύ - πολύ διακριτική ερώτηση που έκανα, δεν πήρα ουσιαστική απάντηση.

Δίπλα από αυτή την χαρακτηριστική των παθών εικόνα, βρισκόταν το ρούτερ του καταστήματος, και πάνω σε ράφι, κολλημένο με σελοτέιπ, πολυκαιρισμένο σημείωμα: «κωδικός wi – fi: 5602860». Τι μετάβαση! Από την κλαγγή των όπλων του Εμφυλίου και τις αποφασιστικές πόζες των νικητών, στους κωδικούς της επικοινωνίας. Έτσι για να μην

Ξεχνάμε ως προς τι, εκείνα τα σημάδια που κατατρέχουν κατά τον διαμήκη άξονα τις άκρες των επαρχιακών δρόμων. Περασμένες μέσα τους, οι οπτικές ίνες. Σημείον προόδου και πολιτισμού, κατά πως λέγεται.

Κι ενώ η άνοιξη θεριεύει και φέρνει στο χωριό κάθε είδους μοσχομύρισμα, κάτω από τον πλάτανο με τα τραπεζάκια, μια άλλη εικόνα, πραγματική, έγχρωμη, έξω από κάδρο, προσπαθεί να αφηγηθεί περισσότερα από όσα δείχνει.

Εγκαταλελειμμένη πλινθόκτιστη κατοικία, με σπασμένα τζάμια, τσακισμένα παντζούρια, χορταριασμένη στέγη, κάτι σαν το αποτύπωμα των αδιεξόδων της επαρχίας, δίπλα στην πλούσια ανθοφορία που φέρνει η εποχή. Στο βάθος άλλη μια απόδειξις της προόδου. Οι δεκάδες προπέλες της αγνής ενέργειας, το προμήνυμα της καθαρής, πολύτιμης ανάπτυξης, μόλις ξεχωρίζουν μέσα στον νεφελώδη ορίζοντα.

Μια άλλη ερμηνεία, τους αντιμετωπίζει ως γιγάντιους σταυρούς, όπου πάνω τους σταυρώθηκε η ελληνική επαρχία με μεγαλύτερη επιτυχία, με περισσότερη τέχνη από την μακρινή και αιματηρή εποχή, που δρούσαν οι πρωταγωνιστές της άλλης, της μαυρόασπρης εικόνας.

Ποιός ξέρει αν διαφωνούν ή συμφωνούν με αυτή την άποψη, τα παιδιά του ηλικιωμένου ζεύγους του «Κρεοπωλείον – Ψησταριά». Νοσηλεύτρια η μία στο Ιασώ, υπάλληλος στην κρατική τηλεόραση ο άλλος. Τους κατάπие η αστυφιλία όπως ο Κρόνος τα παδιά του. Τους ξερίζωσε από το χωριό τους, που ερημώνει χωρίς προοπτικές. Όπως το εσωτερικό της εγκαταλελειμμένης κατοικίας

